

נשים והוליד את י"ב ראשי השבטים, שמהם יצאו כל ישראל עד סוף כל הדורות. וזהו פירוש הכתוב: "וילך ארצה בני קדם", שהלך לפדות את נשמות ישראל שהן "בני קדם" - בני הקב"ה שהוא "קדמונו של עולם".

ואחר שנתבאר כי אמירת תהילים מועילה לפגם הברית, היינו לעליית נשמות שנפלו לעמק הבכא, וכל עבודתו של יעקב בבית לבן היתה לפדות נשמות ישראל, לכן היה אומר תהילים שמועילים לכך.

ומן הראוי לציין את דברי הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין ז"ע בספרו מחשבות חרוץ (אות כ') המקשר בין יעקב אבינו לדוד המלך בענין אמירת התהילים המועיל מאוד לזמר עריצים ולהכרית הקוצים וזלה"ק: "ודוד המלך ע"ה הוא הגבר שהקים עולה של תשובה כמו שאמרו בעבודה זרה (ה), שבא לתקן כל הפגמים אחר החטא, ועל זה הוא כל מזמורי תהילים שחיבר לזמר עריצים ולהכרית החוחים וקוצים הסובבים השושנה העליונה. ועל כן גם הוא חי וקיים כיעקב אבינו ע"ה דלא מת (תענית ה:), כי כל עיקר המיתה הוא לתקן חטא זה שהתחיל בו אדם הראשון בעטיו של נחש באותן מאה ושלושים שנה כמו שאמרו בעירובין (יח:). ע"כ.

על זה נבוא ונבאר את דברי רבי אלעזר בן עזריה לרבי עקיבא (חגיגה יד. סנהדרין לח:): "עקיבא מה לך אצל הגדה כלך מדברותיך אצל נגעים ואהלות".

ויש לפרש כי רבי עקיבא היה ניצוץ של יעקב אבינו, שעיקר תפקידו היה להעלות נשמות ישראל וזה על ידי אמירת תהילים שחשובים כ"נגעים ואהלות", לכן אף רבי עקיבא צריך להתעסק ב"נגעים ואהלות", היינו בתהילים שחשובים כ"נגעים ואהלות" כדי לתקן את נשמות ישראל.

מעלת אמירת התהילים:

כתב בספה"ק מאור ושמש (פרשת משפטים) וז"ל: דהנה כתיב "ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם כלו תפלות דוד בן ישי", ופירש הרד"ק, כי דוד המלך ע"ה היה מתפלל על כל הענינים שצריכים ישראל עד ביאת משיחנו: על החולים שיתרפאו, ועל הבריאים שלא יחלו, ועל פרנסתם שיתברכו, ולבטל מהם כל הגזירות קשות. ולעתיד כשיבוא משיח צדקנו במהרה בימינו אז יתבטלו כל הדינים ולא יצטרכו עוד להתפלל על שום דבר, כי אז יתקיימו בישראל כל הטובות ונחמות שנתנבאו הנביאים על בית ישראל, וזהו "ברוך ה' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם", פירוש לעתיד כשיודו כל האומות שהוא יתברך שמו הוא מלך על כל העולם, ואז יתבטלו כל הדינים ולא יצטרכו ישראל עוד לתפלת דוד המלך ע"ה, וזהו "כלו תפלות דוד בן ישי" שאז יהיה לישראל כל טוב.

הרה"ק מגאסטינין ז"ע היה ידוע כפועל ישועות בקרב הארץ, והיה מכונה ה'תהילים רבי', באשר הרבה תדיר באמירת תהילים, ואף היה אומר לכל מי שפנה לפתחו בבקשת ישועה ורחמים שיאמרו קאפיטל פלוני ופלוני, ומשנשאל על כך, אמר 'ששמעתי ממורי ורבי הקדוש מקאצק ז"ע', שאם היה דוד המלך ע"ה מסדר את ספר התהילים לפי הסדר (פירוש לפי סדר חייו) היו יכולים באמירת תהילים אפילו להחיות מתים.

וסיים הרה"ק מגאסטינין, שיש לדייק מדבריו, שעתה לאחר שדוד המלך סידר את ה'תהילים' שלא לפי סדר תהלוכות חייו (כהא דחזינן שפרק ג' אמר דוד 'בברחו מפני אבשלום בנו', ואילו פרק נ"ט אמר 'בברחו מפני שאלו במערה', שקדם הרבה שנים לבריחתו מאבשלום), אז אין בכוחנו להחיות מתים

על ידי אמירת תהילים, אך את כל הישועות עד תחילת המתיים ולא עד בכלל- יכולים לפעול על ידי אמירת פרקי תהילים (שיח שרפי קודש ח"ב אות תס"ט).

הגה"ק רבי יוסף חיים זוננפלד ז"ע רבה של ירושלים עיה"ק היה ידוע כגברא דמאריה סייעיה, ועל כתפיו נשא הן מה שישב על מדין להורות ההלכה בעיר הקודש, וגם נשא במשא העם, לעזור ולייעץ לכל אחד מאנשי ירושלים בענייניו הפרטיים, ואף היה משכין השלום בין איש לאחיו, וראו בחוש היאך שבכל אשר הגר"ח היה מעורב בו היתה הברכה שורה.

פעם שאלוהו מקורביו במה זכה להיות גברא דמאריה סייעיה, והשיב, שזכה לכך מפני שהוא מסיים את ספר התהילים כולו בכל יום ויום. והוא נוהג כך מאחר שנישא לאחר שנת העשרים, וידועים דברי חז"ל על מי שלא נישא עד היותו בן כ' שעליו להישמר כל ימיו (ראה קידושין כט:). וכיון שאין דבר המטהר את נפשו של אדם כמו אמירת תהילים, על כן מסיים אני בכל יום כל ספר תהילים.

כתב רבינו החיד"א בפתיחה לספר יוסף תהילות על ספר התהילים (אות ח) וז"ל: בשנת ק"ב היה בכפר אחד זקן אחד ירא שמים מסכן וחסיד ולא ידע ספר רק פשוט המקרא, והיה לומד ספר תהילים בכל יום, ונפטר בשיבה טובה. ותוך ל' בא בחלום לחכם אחד מופלג, בתכריכין וספר קטן בזרועו, אמר לו: האינך האיש שקברנוך ביום פלוני? ויאמר: אני. אמר לו: ומה הספר הזה בידך? אמר לו: ספר תהילים. ובאתי להזהירך שתזהיר בני הישוב שדרתי בו שיברחו משם וינצלו, כי כל זמן שדרתי שם בזכות שגמרתי תהלים בכל יום זה כמה שנים הארכו בשלוה וניצולו, ועתה אין מי שיגן עליהם וכלתה עליהם הרעה. ובבוקר נתפעם רוח החכם ושליח מיוחד לשם במכתב והזהירם והיראים נמלטו וניצולו ומקצתם נתייאשו מן הפורענות ונשארו שם, ופגע בם יד ה'. על כן יזהר לומר בכל יום כמה מזמורים לפחות וכו'. עכ"ל יעו"ש.

הגאון רבי חיים פלאגי בספרו הכתוב לחיים על ספר תהילים בהקדמה (ד"ה ומצוה) כתב וז"ל: ומצוה לאודועי מה שאבותינו ספרו לנו, דבהיותו פה אזמיר הרב הגדול בעל שמחת יום טוב והלכות יום טוב זצוק"ל, בהיותו חולם נפל פסוק זה בפיו (ישעיה ל"ז, ל"ה) "וגונתי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דוד עבדי". ופתרו לו בתוך החלום, דהוא על עירנו אזמיר יע"א, דאגוני מגנא מה שקורין היחידים בספר תהילים פעמים רבות. ובדיק בשמה "עת הזמ"ר הגיע". עכ"ל יעו"ש.

בספר מאורן של ישראל בתולדות הגאון רבי עקיבא איגר מובא: שפעם שאלו את הגאון רבי עקיבא איגר זצ"ל מדוע נטו בני מדינת אשכנז ופרייסין (גרמניה) מדרך התורה, בו בזמן שהיו מדינות אלו כלילות יופי בתורה ובעבודה. והשיבם, יען עזבו אמירת תהילים ולא חשו להיזהר בזה. עכ"ד.

קו השיעורים – להתענג בתענוגים

0772618021